

[Andreasen (Forsinge).]

Forbindelse have Lov til at understrege den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Ulrich fremførte, idet han sagde, at det i Virkeligheden er noget, der er praktiseret gennem mange Aar, for det er netop det, det er. Det er et Forhold, som man indenfor Jordlovsudvalget og Amtskommissionerne har været nødt til at tage Hensyn til.

Det er ganske naturligt, naar der foregaar en Udstykning af et større Areal, at der vil blive Parceller, der er i langt bedre kulturmæssig Stand, end andre er det. Man har mange Eksempler herpaa ud over Landet, og navnlig naar det gælder Udstykningen af Præstegaardsjorder, vil dette Forhold i særlig Grad være til Stede, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ulrich nævnte.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen udtalte med Hensyn til denne Paragraf, at han ikke forstod, hvorfor man vilde afkræve disse Mennesker, der fik bedre Betingelser, noget, man skulde ikke være saa fedtet i dette Forhold. Det ærede Medlem maa ikke rigtig have forstaaet, hvordan man hidindtil har praktiseret det; man har ikke trukket dette Vederlag fra dem, fordi man har villet have det tilbage i Kassen, i dette Tilfælde i Jordfonden. Nej, man har med dette bødet overfor dem, der fik mindre gode Parceller. Man har været klar over, at der her var en saadan Ulighed til Stede, at man ikke kunde forsvare det overfor dem, der skulde have Jorden. Jeg synes, det er ganske naturligt, at Jordlovsudvalget har taget saaledes paa dette Forhold og netop har hjulpet dem, som har faaet en daarlig Parcel, i Modsætning til dem, der maaske fik Parcellen tillagt med Hvede, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ulrich nævnte.

Jeg finder denne Paragraf ganske udmærket, særlig i Forhold til den Paragraf, som følger efter, og som ogsaa er blevet omtalt, hvori det er slaaet fast — og det er jeg glad ved —, at den periodiske Omvurdering af Jorden til enhver Tid skal være gældende med Hensyn til den Rente, som vedkommende Husmand skal svare. Det er et sundt og naturligt Forhold, og jeg forstaaer overhovedet ikke de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ulrich fremførte angaaende dette Punkt.

Med Hensyn til Byggelaanet, hvis Maksimum nu er sat til 10 000 Kr., hvoraf de ni Tiendedele skal forrentes med 2¼ pCt. halvvaarligt, er der fremført Betæneligheder i Anledning af, at der er sat et bestemt Maksimum. Det er, som det vist ogsaa blev nævnt, kun et mindre Spørgs-

maal, og jeg vil gerne være med til, at dette Maksimum fastsættes hvert Aar for sig. Det kan godt være, at man derved bedre kan ramme den virkelige Byggesum. Det er for mig ikke afgørende, at der er fastsat en bestemt Sum, men det afgørende her er absolut det, at man nu vil være med til at give det fulde Byggelaan for de Bygninger, der bliver opført paa Statshusmandsbrug, og at man derefter kun afkræver Forrentning af de ni Tiendedele af Beløbet af de Husmænd, der skal have Brugene. I øvrigt kan vi godt forhandle om dette Forhold.

Det næste Afsnit, jeg vil knytte nogle Bemærkninger til, er Afsnittet om Etableringslaan. Angaaende Etableringslaanene sagde jeg ved Behandlingen i Fjor, at jeg fandt det absolut paakrævet, at dette Etableringslaan blev indført i Loven. Naar man ved, hvordan Stillingen ligger for de Ansøgere, der skal have Jord efter denne Lov, og naar man ved, hvordan Forholdene er for de unge ude i Landbruget, og da særlig for de unge, som denne Jordlovgivning er beregnet paa, altsaa de unge fra Husmandshjem og Arbejderhjem, i det hele taget den Ungdom, som ikke kan vente at faa den klingende Mønt hjemmefra — de kan have et godt Hjem, de kan blive hjulpet paa saa mange andre Maader, men Pengene staaer de mange Gange og mangler —, og naar man netop staaer i en Tid som den nuværende, der kræver saa meget af de unge, som jeg sagde det under Finanslovbehandlingen, da maa det kræves, at den dygtiggør sig i højere og højere Grad til den Gerning, den gaar ind til; det er ganske nødvendigt, for at de skal kunne hævde sig som Landbrugere i en Tid som vor.

Det er ganske givet, at den gamle Udtalelse, som jeg den Gang nævnte, at naar man ikke duede til andet, saa blev der sagt: Saa kan du blive Husmand, eller saa kan du blive Bonde, som det hed den Gang, den gælder ikke mere. Man skal være dygtig, naar man skal have med dansk Landbrug at gøre for Øjeblikket; man skal følge med paa alle de forskellige Omraader, som her ligger for, enten det saa er med Hensyn til Driften af Jorden eller det gælder Kreaturerens Røgt og Pleje eller saa meget, meget andet.

Forholdene i et Land som vort skulde gerne være saadanne, at de unge fra de smaa Hjem lige saa vel fik Lejlighed og fik Raad til at faa den Uddannelse, som efter saa stor Maalestok har været forbeholdt den store Part af vort Landbrug, nemlig Gaardmandsstanden. Det skulde dog gerne